

han citerede efter Rigsdagstidende, og som jeg havde sagt i September: „Det, vi her staar overfor, er i første Linie et Bank-sammenbrud, det er en Storbank, der er brudt sammen; men det er mere end dette. Det er i Virkeligheden ogsaa et Sammenbrud af Teorien om Velsignelsen ved Kræfternes frie Spil, dermed ogsaa i Virkeligheden et stort Nederlag for den her i Landet værende Regering.“ Saa føjede det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen til: „det vil altsaa sige, at han beskylder den her i Landet værende Regering for gennem sin Politik at have delvis Skyld i Landmandsbankens Sammenbrud,“ og det forstærker han i Dag til ubetinget at sige, at jeg har sagt, at Regeringen, at Venstre var Skyld i Landmandsbankens Sammenbrud. Forholdet er dog dette, at jeg har ikke sagt et Ord derom. Jeg har sagt, at ved Landmandsbankens Sammenbrud er det konstateret, hvad Resultatet af Kræfternes frie Spil kan blive, hvad den Teori, som Venstre bekender sig til og har gjort til et Dogme, kan føre til. Saa siger det ærede Medlem, at det er Bagvaskelse at føre en Kritik overfor Venstre, overfor Regeringen paa et rent politisk Omraade, uden at jeg paa nogen Maade med et eneste Ord har kædet selve Sagen til en eneste Person, hverken i Regeringen eller udenfor den eller indenfor Venstre. Overfor en saadan Beskyldning er man i Virkeligheden magtesløs, og navnlig efter at man har gjort Forsøg paa at gøre det ærede Medlem forstaaeligt, at han her har sagt noget, der ikke er rigtigt, og han saa oven i Købet forstærker sit Angreb. Jeg tror ikke, at der vil være nogen i den høje Regering eller noget af Venstres øvrige Medlemmer i denne Sal, der vil indrømme Rigtigheden af det ærede Medlems Beskyldning overfor mig. Jeg har tværtimod overfor Regeringen, overfor selve Statsministeren — hvis vanskelige Stilling jeg anerkendte, da han i Juli Maaned stod overfor den skæbnesvangre Afgørelse, der da skulde træffes — sagt, at man kunde finde en Forklaring paa hans Holdning. Og jeg har i og for sig ikke afgørende forkastet, at man prøvede paa at rekonstruere Landmandsbanken og holde den oppe. Jeg har blot sagt, at hvis man endelig vilde ind derpaa, skulde man have gjort det til Bunds, gjort det, som man kunde sige sig selv var absolut nødvendigt, nemlig feje den Ledelse bort, der var Skyld i den Ulykke, Banken var kommet ind i. Der kan ikke paa nogen Maade føres noget som helst Bevis for, at jeg har kædet nogen af Regeringens Med-

lemmer personlig sammen med Landmandsbankens Sammenbrud. Jeg har blot villet pege paa, at den politiske Teori, Venstre bekender sig til, og som Regeringen har gjort til et Dogme, netop var uholdbar, efter at man havde set, hvad den kunde føre til. Da Verdenskrigen udbrød i 1914, sagde Venstremænd baade privat og offentligt til os Socialdemokrater: Nu er Socialismen død, den Teori, I har levet paa, har vist sig at være fuldkommen forkert. Det var ikke nogen Bagvaskelse, der var ingen af os, der fandt paa, at Venstre bagvaskede Socialismen, fordi det havde den Opfattelse, at Verdenskrigen var et Bevis for, at Socialismen var umulig, at vi havde levet paa en Teori, der ikke havde nogen Forbindelse med Virkeligheden og ikke kunde holde, naar det kom til Stykket. Men det er det, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nu forsøger paa ved sin Paastand om, at jeg skulde have beskyldt Regeringen for, at den var Skyld i Landmandsbankens Sammenbrud. Saa føjede det ærede Medlem til, at hvis Venstre havde sagt noget saadant om os, vilde vi selvfølgelig have reageret derimod. Men det har Venstre, Dele af Venstre sagt. Min Partifælle det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har i sine udførlige Foredrag i Gaar og i Forgaars klart bevist, hvorledes man netop har villet kæde baade det radikale Parti og Socialdemokratiet til Landmandsbankens Sammenbrud, ogsaa rent personligt. Den Resolution, som blev vedtaget af Venstreforeningen her i København den 20. September, var netop et Vidnesbyrd om, at det var Hensigten at kæde Oppositionspartierne direkte til Landmandsbankens Sammenbrud. Det endte saa med, da vi ikke vilde finde os i det, fordi det var en saa absurd Fremgangsmaade, man her vilde anvende overfor os, en saa urimelig Beskyldning, man her rejste mod os, at den nuværende Forsvarsminister Hr. Brorsen og Statsministeren maatte ty til den Udvej at tilbagevise den. Det er jo ikke noget Bevis for, at man ikke i Venstre havde haft til Hensigt — hvad man faktisk ogsaa gjorde — at kæde os sammen med Landmandsbanken, gøre os ansvarlige for dens Sammenbrud.

Jeg har ikke, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde, paa nogen Maade gjort Forsøg paa at drage nogen Sammenligning mellem det Forhold, her diskuteres, og Alberti-Affæren, som man diskuterede i 1907—08. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ikke vilde kæde disse to Ting sammen. Hvad jeg derimod har sagt, er dette, at i 1907 anvendte man overfor det